

ת"פ 53059/02 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד דורון בוחניך, מאיר כהן

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 14-02-53059 רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' בוחניך ואח'
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופטת בכירה דינה כהן
רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע
נאשימים נגד
1. דורון בוחניך
2. מאיר כהן
מאשימה

הכרעת דין

1. כנגד הנאשימים הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות של דיג באמצעות רשת בשמורת טבע, כדלקמן:

פגיעה בשמורת טבע בגין לסייעים 30(ד) ו- 57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח - 1998 (להלן: "החוק"), ובנגוד לתקנה 2 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהגות), התשל"ט - 1979 (להלן: "התקנות").

איסור הכנסת חומר זר לשמורה, בגין לתקנה 4(א) לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק.

איסור הכנסת רשותות לשמורה, בגין לתקנה 4(ב) לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק.

איסור הוצאה בעלי חיים מהשמורה בגין לתקנה 6 לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק.

אי ציות להוראות הרשות בגין לתקנה 15 לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק.

2. בכתב האישום נתען כי ביום 13/12/02, בשעה 14:50 לערך, בסמוך לחוף ניצנים בתחום שמורת טבע ימית "אבתח", עסקו הנאשימים בדיג באמצעות רשת, ובמעשים אלו הכניסו לשמורה מכשיר העולם לפגוע בשמורה

ובערבי טבע מוגנים.

בדין מיום 29/10/2014 כפר נאשם 2 בעבודות כתב האישום וטען שלא עסק בדיג, שלא הייתה רשות, ושלא פגע בשמורה. לפי הוראה שנתתי במעמדו דין, ביום 04/11/2014 הוגש מענה מטעם ב'כ נאשם 1, ולפיו הנאשם כפר בכתב האישום, אישר שהיה במקום, וטרם החל בדיג.

אולם, בהמשך בירור ההליך הסכימה ההגנה וטענה שהDIG שביצעו הנאים במקום היה עקב שהובילו לשם על-ידי פקח שמורות הטבע, אלכס גלעדי . הנאים טוענים כי בדרכם אל השמורה, בעודם נסעים בשטח-אש באזורי חולות ניצנים, פגשו בפקח אלכס, שהוציאם ממש לכיוון שמורת הטבע הימית, ומכאן שלמעשה "הוביל" אותם לביצוע העבירה (ר' והשו פרטיכל מיום 29/10/2014 עמ' 5-6 ופרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 43-48).

ניתן לקבוע את הממצאים שבעובדת, שלא היו במחולקת, כדלהלן:

- ביום 02/12/2013 בשעה 14:50 לערך, עסקו הנאים בדיג באמצעות רשת בסמוך לחוף ניצנים, בתחום שמורת הטבע הימי "אבתח" (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 43-48).

- כשהגיע הפקח אלכס לאחר שהנאים ביצעו DIG, שחררו הנאים את הדגים בחזרה אל הים (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 44 ש' 6-13).

טענות ההגנה לפיה יש לזכות את הנאים אם כך קשרות בטענה העיקרית לפיה הופנו הנאים לאזור השמורה על ידי הפקח. מכאן, בתמצית, העלה הגנה שתי טענות עיקריות לזכויי הנאים:

האחד הינה טענת הגנה מן הצדוק, לפיה מדובר בטען מבחן של "סוכן מדיח", בו פקח רשות הטבע אלכס גלעדי הוציאם משטח אש למקום בו ביצוע הדיג מהוווה עבירה. לפיכך, לדברי הגנה, מרגע שראה הפקח את הנאים עומדים לבצע את אותה עבירה, היה עליו למנוע אותה (הוצגה פסיקה בתמיכה).

השנייה הינה טענת טעות במצב הדברים, מאחר שלנאשים לא הייתה, ולא יכולה להיות, שום מודעות לעצם "לקיחת הסיכון" שבביצוע העבירה מאחר שהגיעו לשטח השמורה שלא מחדך המשולטת.

.3. תקנה 2 לתקנות שמורות הטבע קובעת:

"לא יפגע אדם בחוי או בצומח או בדומם בתחום הטבע (להלן - שמורה)".

סעיף 30(ד) לחוק שמורות הטבע קובע כדלקמן:

"לא יבצע אדם פעולה המהווה או העוללה להוות פגיעה בשמורת טבע או בגין לאומי, אלא בהיתר בכתב מأت המנהל; לעניין זה, "פגיעה" - ... גרים נזק לבעל חיים או הטרדתו ... שינוי צורה או תנובה טبيعית של חי, צומח או דומם, או הפרעה לרכיבים ולהמשך התפתחותם הטבעי, ... או הכנסת חומר זר ...".

ביחס לעבירות הפגיעה בשמורת טבע, "פגיעה" אף מוגדרת בתקנות בהגדירה רחבה: "לרובות השמדה, הריסה, שבירה, חבלה, כריתת, החזקה, נטילה או שינוי של צורה או תנובה טבעית של חי או צומח או דומם או הפרעה מלאכותית לרכיבים ולמהלך התפתחותם הטבעית, ציד, דיג, שליה או משיה, רعيיה, הטרדת חיית-בר ממנוחתה, פגיעה בשלומה או בחופשتها, שינוי לצורה הטבעית של פני הקרקע, הקמת מבנה או חלק ממנו, הקמת קיר, סוללת עפר, גדר וכיוצא בהלה, העברת קו מים, קו חשמל או קו טלפון, ולבבות עשיית כל מעשה מתוך כוונה לפגוע כאמור" (ר' תקנה 1 לתקנות).

ומכאן, שכל כניסה לשטח השמורה והכנסת גוף זר לשטח השמורה מהווה עבירה לפי תצריף סעיפים אלו. קל וחומר במקרה של הכנסת רשות שמורות טבע.

כך גם לגבי תקנה 6 לתקנות שמורות הטבע, שקובעת:

לא יוציא אדם מתחום השמורה בעלי חיים, צומח או דומם.

עם זאת, בגין הדיג באמצעות רשת, הושמו הנאים בעבירות על תקנה 4(a) ו-(b) הנקובות:

"**(א) לא יכנס אדם לתחום השמורה ולא יחזיק בו חומר זר אשר החזקתו בתחום השמורה עלולה לגרום לפגעה.**

(ב) לא יכנס אדם לתחום השמורה ולא יחזק בו רשות, מלכודות, רעלים, פתונות, כלי נשק או חמרי נפץ, אשר בעזרתם ניתן להמית בעל חיים או צומח, לפגוע בהם וללכדם ולסכן את בריאותם או להגביל את חופש תנועתם, התפתחותם, גידולם או התרבותם.

כבר בשלב זה ייאמר כי נראה אפוא, שהעבירה לפי סעיף 4(b) עצמה מכילה בחובה את העבירה נוספת בה הואשם הנואשם לפי סעיף 4(a).

ולבסוף, סעיף 15 לתקנות שמורות הטבע קובע:

"**אדם הנמצא בתחום השמורה יצית להוראות פקח וכל ההוראות הכלולות בהודעות הרשות הבאות להבטיח ביצוע תקנות אלה.**

4. העד המרכז מטעם המאשימה הינו הפקח אלכס גלעדי.

לדבריו, במועד האירוע עסוק בפיקוח שגרתי על חוף הים בשמרות הטבע חולות ניצנים, ובמסגרת זו זיהה שני חשודים העוסקים בדיג באמצעות רשות הקפה בתוך שמורת טבע "ים אבטח". על-מנת לא להיות בנחיתות מספרית הוא בקש סיוע בקשר מהפקח יתיר, שהגיע עם סיוע לאחר כ- 20 דקות. לכש הגיעו, ניגש הפקח אלכס אל החשודים והזדהה בהם. כשביקש מהחשודים (הנאשמים) להזדהות, מסרו כי אין בידיהם תעוזות מזהות, והם הזדהו בעל פה. הפקח אלכס מוסר שבמועד הגעתו למקום היו בסיר של הנאשמים כ- 20 דגים מסוג שישן משורטט וכחלון ים תיכוני, וכך אשר הגיעו הפקחים הוא זיהה שהדגים נעלמו מהסир. כאשר שאל את הנאשמים היכן הדגים, הם מסרו שהחיזרו אותם למחר שמהם דגים אותם באופן ספורטיבי. הפקח אלכס מעיד כי הדגים היו מתים, והוא החל בחקירת נאשם 1 על החוף. לדבריו בסוף החקירה לא הסכים נאשם 1 לחתום על טופס החתימה, ולבסוף החרים את הרשות שבוצרתה בזעעה העבירה. כמספר שבועות לאחר מכן הוזמן גם נאשם 2 לחקירה (ר' פרטיכל מיום 01/06/2015 עמ' 18-22).

הפקח אלכס העיד לעניין הראיות שהוגשו, ותואר את הראיות לפי סדר הגשתן (ר' פרטיכל מיום 01/06/2015 עמ' 13-18).

בחקרתו הנגדית הציג הסגנור את טענת ההגנה לפי אשר הנאשמים היו בסיכון או בשטח האש, כפי שעלה מהודיעתו של נאשם 2, סייע להם הפקח אלכס והוציאם משם. הפקח אלכס השיב כי נאשם 1 לא אמר את זה בחקרתו שנערכה במועד האירוע עצמו (חקירה נאשם 2 נערכה כמספר שבועות לאחר מכן). "**הוא [נאשם 2] אומר את זה, העדות הזאת כמעט חדשה אחרי האירוע. יכול להיות כי עובדה שדורן [נאשם 1] לא אומר את זה...**" (פרטיכל מיום 01/06/2015, עמ' 21 ש' 3-22). בהמשך לכך נשאל ש: "**אתה בטוח שדורן לא אומר את זה?**" ת: "**לא עברתי על ההודעה שלו ולפנוי אבל אשכח לדעת**" ש: "**בעמ' 1 לחקרה שלו משורה 3 אמר נסענו לכיוון 3, עצרנו פה בצד ואז עשינו הקפה ואתה באת. לגבי שמורת טבע... תמשיך להזכיר -**" (כך במקור). הפקח אלכס השיב: "**הקפה היא פעולה הדיג. הם ביצעו את פעולה הדיג ואחריו זה אני הגעתה**" ש: "**וואז? ת: "מרקיא -" ואת באת. הם דגו ובאת. לגבי שמורת טבע אמרתך לך שאתה לא מקריא על מה אתה חוקר אותו. ראית את השימוש שבוצע בכינוי לחוף? לא.**" אני קורא את ההודעה. מקריא. אני מקריא לחשוד את האזרחות, סימן [סרב] לחתום, גם על סיום החקירה סרב לחתום". אז, אומר הפקח אלכס כי פעולה ה"קפה" היא פעולה הדיג עם הרשות, ולא "הקפה" עם הרכב, אז הוא הגיע.

באשר לחסור בתיעוד של הדגים שנתפסו על ידי הנאשמים, מוסר הפקח אלכס: "**אם אתה אומר שפגשת אותם אחרי אותה עקיפה ושראית 20 דגים, מדוע לא תיעד את אותם 20 דגים?**" ת: "**את הדגים בתוך הסיר לא צילמתי... היות ואני פקח אישור נהיגת רכב בחוף, בד"כ רמת האלימות בחוף גבוהה וברגע שאני נמצא בעמדה של נחיתות מספרית ואני אוכף לבד, אני מעדיף שייהיنبي כי דברים יכולים להתפתח לאלימות, לא באירוע זהה הספציפי**". הפקח אלכס שלל גרסה זו גם בחקירה נגדית מטעם ב"כ נאשם 2, ואמר: "... זה מה שהוא אמר. לחתום זהה פירוש אני לא יכול לחתום" (ר' פרטיכל מיום 01/06/2015 עמ' 23-24).

הפקח גלעדי העיד כי מהרגע שניגש אליהם לראשונה ועד שהגיעו הפקחים האחרים, היה עימם קשר עין. באשר לשאלת מדוע לא ציין בדו"ח הפעולה שראה את הנאשמים משליכים דגים חזרה למים, מסר "**הם הכניסו את הסיר**

למים וכנראה עשו את עצם שופכים מים אבל הם החזירו את הדגים למים. רואים את זה בצלום וידאו. הידאו עצמו. יש לי העתק נוסף. אם בימ"ש יבקש אני אביה", ככל מעשה הוא מפנה למצולמת הידאו המותקנת ברכבו לצרכים מבצעיים. ש: "למה זה לא מצין בדו"ח הפעולה?" ת: "אין לי תשובה. זה מופיע בדייסק" (ר' פרטיכל מיום 01/06/2015 עמ' 24). בהמשך מצין נאשם 1 בעדותו כי החזר את הדגים למים ש: "נכון שנכנסתם עם הסיר עם הדגים למים? ת: "נכון. אנחנו מורדים את הסיר, עושים הקפה, מוציאים את הרשות ומחזיקים את הדגים למים". ש: "אמרתם שהוא עשה לכם הרבה". ת: "נכון". (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 46, ש' 16-29).

נאשם 2 שאל את הפקח גלעדי לגבי הפרקטיקה בה הוא נהג כשהוא מבחן באנשים הנמצאים בשטח האש שבסגור לשמורה, ובחקרתו הנגדית נשאל ע"י נאשם 2: ש: "גם השער הזה כבר לא שם והשלט לא שלט של השטח אש. בעפר הזה לקחנו שמאללה, איפשהו באחור הזה אני טוען וגם אמרנו את זה בחקירה, ירדנו לכאן החוף מתקבל לשטח אש, ירדנו דרומה, פגשנו אותו בנקודה הצהובה, היו יריות והזהרת אותנו, חזרנו לכיוון ניצנים, עזרנו, אתה המשכת, נכנסנו לדוג, אחרי 20 דקות, חצי שעה, חזרת וצילמת אותנו. מה המהלך בין הנקודה שצלמתו אותנו עם הרשות והדגים לחוף הרחצה?" ת: "אני ATKן אותו במשהו: אם הייתה רוזה אתם עם רשות בתוך השמורה לא הייתה נעלם". ש: "הינו עם הגייפ, לא עם הרשות".

למעשה כבר בשלב זה, מרמז בפועל נאשם 2 בטעמו שהפקח אליכם לא יכול היה לדעת כי הם עומדים לבצע דיג, מאחר שהיו ברכובם, ולא עם הרשות.

... ש: "באו עם הפנים דרומה, באו עם הפנים צפונה, נפגשנו בערך בנקודה הצהובה, מתחת לשטח אש, נסענו עם מגן, לא שמענו את היריות. הזהרת אותנו שיורים פה, הצביע הזעיק אותו שיש פה אזרחים ותשוכבו מהר אתם יכולים להיפגע". ת: "זה יכול להיות. אני לא זוכר ספציפית. אני מוציא אזרחים משטח אש". ש: "נסענו אחרין במהלך 2-3 דקות כמה מאות מטרים, אני הערכתי 3 ק"מ, עכשו אתה אומר שזה קילומטר, אני מניח שזה נכון... באיזשהו שלב לפני ההגעה לחוף ניצנים עזרנו, אתה המשכת בכו יש עד גדר". ת: "ולא קיבלתם דו"ח על ניגנה בחוף ים?". ש: "לא". ת: "אם הייתה יודע שאתה בא לדוג ואתה עם רשות הייתי חוקר, נותן לו דו"ח. אם היה מפגש כמו שאתה מספר שזה שהוא שעשה להוציאו אנשים משטח אש וחסתי עליהם ולא רשותי דו"ח על ניגנה בחוף ים, אולי אמרו לי שהוא שם טוען, התבבללו, אני לא זוכר את זה, אני מספר מה קורה בד"כ, עכשו אני חשב על זה, כשham ביצעו את הדיג אולי לא קישרתי שזה אותם אנשים שביבעו את הדיג והזואתי אותם שטח השמורה. יש לי מפגשים קבועים עם אנשים שנכנסים לשטחי אש ואני נהג להגיד להם שטחי אש זה מסוון" (פרטיכל מיום 01/06/2015 עמ' 24-26).

בשלב זה מעד נאשם 2 כי ביצע דיג בשיטת "הקפה" עם הרשות "... הינו בגבול עם הדינה ואנחנו יורדים, אותו ג'יפ פתחנו את הדלת, הורדנו את הסיר, אני יורד למים עם הסיר, הוא מביא את הרשות, עושים הקפה של 100-200 מ' ואח"כ אני בקצה הזה והוא בקצת הזה, מה נתפס ברשות ברוך הבא. אנחנו מושכים את הרשות ומתחלים לנ��ות את הרשות מהדגים וזה הוא מגייע. יכול להיות שלא שמת לב שזה אותם אנשים. אני רק אומר

שאם בשלב שעמדת וראית אותנו מטעקים בהקפה, זהה, אל תוציאו את הדגמים זה שומרת טבע ואז היום לא היינו פה". ת: " אני הגעת כי כשאתם כבר ביצעתם את הדיג". ש: "אני סיפרתי לך ארץ שזה קרה אולי אין זוכר. רואים רצף בין המפגש הראשון עד לדיג ויתכן שהוא לא זיהה מה היה אבל אם לפתח ברור שעומדת להתבצע עבירה יכולת למנוע את זה ולהסביר לנו שאנו צריכים לצאת אז היינו עושים 500 מטר שם מוחר ודגים את אותם דגים". ת: "לא היה רצף בין מפגש לדיג. אני יכול לקשר בין האנשים במפגש הראשון לנאים, יש מפגשים. כדי לדוג בשטח מוחר צריין היה לזרוץ כ 900 מ בערך, לא רשות נצ'ן נסיעה על החוף" (פרטיכל מיום 01/06/2015, עמ' 28). בהמשך לkr מסר שאינו זכר אם במועד האירוע פגש בנאים בשטח האש (פרטיכל מיום 01/06/2015, עמ' 29, ש' 8).

5. פרשת ההגנה כללה את עדויות שני הנאים והוגש התצלום האוורי נ/2.

נאש 1 טען כי לא היה עבورو עניין לדוג בשומרת טבע. הוא הסביר כי הגיעו לשם בחיפוש אחר חוף מבודד מפני צניעותו של נאש 2 כאדם דתי, ובמהלך החיפושים הגיעו בפקח אלכס, שהזהיר אותם כי הם בשטח עז ובייש מהם לנסוע אחרים. לדברי נאש 1, "... בא אלכס [הפקח] מולנו. עצרנו את הרכב מול אלכס, אלכס במקום להגיד לנו אתם בתוך שמורת טבע, תצאו משמרות הטבע ... התחלנו לדבר. הוא אמר אתכם בתוך שטח אש אז מה שהוא אמר תצאו משטח אש תסעו אחריו. נסענו אחריו, הגיעו לנקודת הדיג, הוא היה כל הדרך לפנינו, עצרנו בנקודת הזאת שזקנו את הרשות, הוא היה בקשר עין איתנו וזה לא מיד שעצרנו ... החלפנו בגדים הוצאנו את הרשות, היה זמן שהוא יכול היה לחזור ולהגיד לנו מה אתם עושים? הוא לא אמר זאת. רק אחרי שעשינו את ההקפה. אחרי שנכננסנו למיים אמרתי למPAIR הוא מסתכל עליו אילו אנחנו עושים משהו לא בסדר. הוא התקרב עם האוטו, סיימנו הקפה, הוציאנו את הרשות, ניקינו את הרשות מהדגים, החזקנו אותה למיים. הוא לא אמר שהוא מתכוון לעשות לנו זו"ה. רק אחרי שקייפלנו הכל הוא התקשר, באו החברה השניים והתחלנו למלא את הטפסים ..." (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 43).

טענות אלו לא עלו בחקירהו של הנאשם. לדבריו, זה לא עלה מאחר שחקירתו נערכה על חוף הים ולא נשאל על כך כלל. הוא הבין שהיota בשומרת טבע רק לאחר שהגיעו הפקחים ומילאו את הטפסים (פרטיכל מיום 03/11/2016 עמ' 44 ש' 16-31).

באשר להימצאות השילוט, הופנה להודעתו, שורה 2, עמ' 45, שם ציין כי ראה את הסימון, ומסר כי מדובר בסימון שהוא מאחוריהם שלא הופיע בסמוך לשומרה הימית (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 46, ש' 9-11).

נאש 1 טען כי הפקח אלכס היה צריך למנוע את המעשה מלכתחילה, שכן אף אם לא ידע שהם עומדים להתחיל לדוג - היה צריך לגשת ולהזהיר אותם. "תפקידו למנוע עבירה. יכול לבוא להגיד לנו אני מבקש מכם לצאת מהשומרה. אני מבטיח לך שבלי ויכולותי הייתי יוצא החוצה" (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 46-47).

נאש 2 טען שהעובדת שלא נחקר במקום באה כדי להנמיך את עצמת עדותם, והמאשימה הסתירה מקביעה זו. עוד

טען כי בנסיבות יכול היה המudy לLOC ממקום אחר על רצעת החוף "הם עשו מחדל ורצוים בזה להמעיט את האמינות שלנו. גם לעשות מחדל וגם איתנו לנצח. ... לגבי השלט הנענו עד בנסיבות ובגיוף מוגזג, לא קשה לנסוע עוד 300-500 קילומטר [מטר]. הבוחר אלכס בדיון הראשון הבהיר. בדיון האחרון כשהוא העיד הוא אישר שכן היה המקרה, שנפגשנו. בפעם הראשונה הוא הטיל ספק שנפגשנו. בפעם השנייה הוא אישר בין הדברים שלו שנפגשנו והדבר יכול היה להימנע בנסיבות. פשוט בעצירה וסימון. לא עשינו דוקא". (פרטיכל מיום 03/11/2016 עמ' 47 ש' 16-23).

לשאלת מדוע לא בחר שלא נחקיר באותו מועד, השיב "מה אני עו"ד? אתם עושים מחדלים בעבודה שלכם. אם היה משתמש באותו יום בדבר זהה זה היה עולה באותו זמן. אתה רומז על מהו? אתה לא יכול לא לחקור אותו ואחר כך להטיל ספק". (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 47 ש' 26-32). עוד מסר והצביע באשר לדרכו הגיעו לחוף, תוך שהוא מסביר על גבי ת/3 איפה פגש את הפקח אלכס. (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 48).

6. התרשםתי כי עדות הפקח אלכס היה בהירה וקורנתית. בהගנותו הוא ציין כי קיימת פרקטיקה בה נוקט לפיה הוא מוציא אנשים משטхи האש. יחד עם זאת, הנסי מוכנה לקבל את טענת הנאים שפגשו בפקח אלכס תוך נסיעתם בדיונה, והוא הוציאם משטח האש - ואולם תוכן השיחה יכול ו"שובל" או פורש ע"י הנאים לתועלתם ובכל מקרה, אין הדבר גורע מוחבתם, כמחזיקי רישון דיג, לבחון את המקום בו הם עומדים לדוג. יתרה מכך, אף אם נפגשו בשמורת הטבע חולות ניצנים, והפקח אלכס הוציאם משטח האש הסמוך, הפקח אלכס לא אמר לו דעתו שהנאים עומדים לבצע דיג, ולפיכך אין לראות בו כמעין סוכן המدى לביצוע העבירה.

לא ניתן להטעם שטענת ההגנה לפיה הופנו לשטח על ידי הפקח אלכס, אותו הפקח בו פגשו לאחר מכן, הועלהה אף בשלב מאוחר ועל-ידי נאשם 2. אף שהסתואציה בה נחקיר לא הייתה נוחה, היא הייתה קרובה לאיורע, וניתנה בה לנאים אפשרות סבירה להעלות טענה זו, כشنשאלו על-ידי הפקח אלכס עצמו כיצד הגיעו למקום או שפגש בו מספר דקות קודם לכן, "באו מהחוף מכון צפון ו... ניסינו להסתובב כמה פעמים ואחרי שהסתובבנו בתוך ההר נסענו לכיוון דרום עצרנו פה ... באו מהשתח לא דרך החוף...". (ר' ת/6).

הטענה בדבר הפגישה בשטח האש עלתה רק בשלב מאוחר יותר, ולראשונה בהודעתו של נאשם 2 מיום 26/12/13 (ת/7): "...הינו בטיל בדיונות של ניצנים ירדנו לחוף נסענו ...לכיוון אשקלון, פגשנו אותו פקח רשות הטבע עם הטנדר, אמרתת לנו תזהרו זה שטח אש יום פה מהמטווח של ניצנים, שאלתי אותו אני לאיזה כיוון יצאת אמרת לי סע אחריו. הסתובבת נסעתי אחריך באופן צמוד מטרים בינינו. כשהתקרבנו לחוף ניצנים כ- 300 או 400 מטר החלפנו שזה מספיק רחוק משטח אש, אני ודורי אמרנו נעצור ונדווג פה. עצרנו את המשכטה כשהגעתה לחוף לגבול החוף המוכרז פניה ימינה עצרתה הסתלקה עליינו... התארגנו לדיג לdig לנו כ- 10 דקות, נכנסו למים אליו ודורי התחלנו לפרסום רשת, לקרת סוף ההקפה ראייתי אותו בצד הדיוני מסתכל עליינו מרוחוק, המשכנו לא ידעתי אסור לא הייתי מודע לא אני ולא דורון שזה שמורת טבע, אחרת לא היוינו עושים את זה, הדברים לאור היום נעשו" (כך במקור, ת/7 ש' 1-36).

חיזוק לדברי הפקח אלכס מצאתי בעדותו של הפקח יתר, מנהל מרחב השפלה וחוף ברהט"ג. הוא העיד כי במועד עמוד 7

האירוע יצר עמו הפקח אלכס קשור ובירך את סיועו עם שני דיבגים הנמצאים בשמורה הימית "אבטח". הוא מסר כי במקומות ראה את רשות הדיג, וסיר גדול שבו דג מסווג סיכון משוחש. לדבריו החשודים הצדחו בעל פה ולא לפני ת"ז, ובשלב מאוחר יותר אלכס החל את חקירה במקומות. כשראו שהמצב תחת שליטה, עזב את המקום יחד עם שני פקחים נוספים והצטרף אליו. פרט זה מASH שאל הפקח אלכס שמטבע הדברים העדיף שלא לגשת בלבד אל הנאשמים, ועל כן, לא חיכה על מנת שהנאשמים יבצעו את העבירות.

6. המאשימה בסיכוןיה עתירה להרשיע את הנאשמים, לדבריה גרסת הנאשמים אינה אמונה, שכן בمعנה לאישום כפר נאשם 2 בעובדה כי עסק בדיג, וטען שהיה במקום ללא רשות, ונאשם 1 טוען שהפקח הוביל אותם למקום בטרם החלו לדוג. בהמשך, שני הנאשמים את תגובתם לכתב האישום, ואישרו כי דגו במקום. טוען כי נאשם 1 לא העלה את הטענה כי פגשו בפקח בטרם הגיעו למקום לא בחיקירתו ולא מענה שלו, אלא ה策רף לאחר מכן לגרסת נאשם 2. טוען כי נאשם 2 אמין הציג את גרסתו בחקירותו, אך זנחה אותה בمعנה שנותן.

באשר לטענת הנאשמים שהוצאו משטח האש על ידי הפקח אלכסי, צוין כי הפקח לא שול אפשרות זו, תוך שהסביר כי הוא לא קישר ביניהם לבין האנשים שהלכו לדוג, אך שגרסתו מתיחסת עם הנרטיב של הנאשמים, אשר נסעו אחריו עד שנפרדו דרכיהם והוא לא זכר מהם אותם האנשים. כחזק לאחר מכן ראה אותם מבצעים דיג, ולא יכול היה להתעלם מביצוע העבירה. (ראה פרטיכל מיום 10/11/2016 עמ' 50-52)

7. מנגד, ההגנה עתירה בסיכוןיה לזכות את הנאשמים.

לדבריה, נאשם 1 טוען להגנה מן הצדק כבר בمعנה, בשל טענה של "סוכן מדייח", והציגה פסיקה בתמייה לטענותיה. אך לשיטתה, עולה שבשל הידיעה כי הנאשמים עומדים לבצע עבירה פלילית, היה עליו לנסות ולמנוע את ביצועה. למעשה טענת ההגנה שהפקח גלעדי הודה שפגע בנאשמים לפני כן, אז ראה אותם על קו המים וכשרהה שהם פרקו את ציוד הדיג - היה עליו לידע את הנאשמים שהם נמצאים במקום האסור לדיג.

עוד טוען כי אירוע היה מצולם במלצתו רכבו של הפקח אלכס, אך בסופו של דבר נמסר כי הוא ערך את הדיסק באופן הפטול את הגשת המוצג על פי דיני הראות, ולא ביצע דו"ח תצפית. לטענת ההגנה, אילו היה סרטון מלא, יכול להיות בו כדי לזכות את הנאשמים, ובסופו של דבר הרואה לא הוגשה.

טענה נוספת שנטענה כאמור, היא טענת "טעות במצב הדברים" לפי סעיף 34 לחוק העונשין. מנסיבות המקירה טוען שלא היו יכולים הנאשמים לדעת שהם מבצעים עבירה, שכן לא הייתה אף מודעות לקיום הנסיבה או החשד בקיומה, וכן לא ניטל שום סיכון שהוא מותקינמת. זאת לאחר שהשלוט המצוי בכניסה לשמורה מכoon למי שנכנס מכיוון אשקלון, וטענתם כי נכנסו מהדינות לא נסתרה. על כן, הנאשמים לא ידעו שהם נמצאים בשמורה.

בנוסף, טוען שבחקירותו של נאשם 1 לא עלהה הטענה כי הובילו לשם על ידי הפקח, מאחר שהוא בחקירותו לא נשאל על כך אלא על הדיגים שתפס.

כמו- כן, נטען שהפקח אלכס מאמת את גרסת הנאשימים, וכי הפרקטיקה של הוצאת אנשים משטחי אש מוכרת לו, ולמעשה יתכן שלא קשור שמדובר באותו אנשים שהוציאו. לטענת ההגנה, על-פי דוחות הפעולה מדובר בסמכות זמינים, והוא עזר אותם לאחר חצי שעה והטיח בפניהם את ביצוע העבירה.

נאשם 2 ה策רף לדברי ב"כ נאשם 1, וביקש לחוד באשר למקום השימוש בכניסה לשמורה. לדבריו מדובר במרקח גדול ובכך נמנעה מהם האפשרות להבחן בשילוט. עוד ביקש לטען כי הפקח אלכס חתר את הציום, באופן שמנע את זיכיותם.

התובע ביקש להגיב לטענות שהושמו, וטען כי הנאשימים נסעו בשטח רפואי, ועל כן, חזקה שמדובר בנסיבות דעת לגבי תוצאות העבירה כפי שהנאשימים הגיעו למקום בו לא היו אמורים להיות. באשר למפגש בין הפקח לנאשימים, נטען שישנו ספק שהפקח פגש בנאשימים בשטח ו אמר להם לנטו עחריו. הוא ביקש לחוד כי אף במקרה זה, לא הייתה לו שום ידיעה שהנאשימים עומדים לבצע דבר מסוים רשות - אז היה מתיחס אליהם אחרת.

ב"כ נאשם 2 השיבה לעניין קלות הדעת כי ישנה עבירה ספציפית לנهاגה בחוף ים, ولكن לא ניתן לייחס קלות דעת לעבירה אחרת.

8. העולה מן המקבץ כי עולה בידי המאשימה לבסס את הנטען בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר לעניין העבירות כדלקמן:

פגיעה בשמורות טבע, איסור הכנסת רשותות והוצאה בעל חיים מן השמורה.

עם זאת, הנני מזכה את הנאשימים מעבירות של הכנסת חומר זר לשמורה, שכן עבירת הכנסת הרשותות גלומה בעבירה על פי תקנה 4(א), אך שטעם לפוגם יש בהרשה אף בעבירה זו.

הנני מזכה מחמת הספק מעבירה של אי ציות להוראות הרשות לפי סעיף 15 לתקנות האמורות, מאותם הטעמים ונוכח הנסיבות שהוכחו, מה גם שקיבלת טענות הנאשימים כי לא היה להם כל מניע לדוג בשמורה דוקא או שלא לציית להוראות הפקח או השימוש נתון שיבוא לידי בטוי בשלב גזר הדין.

מצאי טעם לפוגם בהרשה בעבירה של אי ציות, נוכח הנסיבות שלפנין פגשו הנאשימים את הפקח קודם לכן והניבו, כי דגים הם במקום מותר ובכך מצאי טעם כי ראוי להביא לידי בטוי כנגורת מסויימת את טענת ההגנה מן הצדק שעוררה הסגנורית.

ניתנה ביום 17/1 ג טבת התשע"ז במעמד ב"כ המאשימה והנאשימים.

